

([Росијскаја газета](#) , 18. 3. 2011)

Током следеће недеље почеће и следећи рат на овоме свету. Које год име да добије: мировна операција, одбрана цивилног либијског становништва, или пружање помоћи снагама револуције, то неће променити суштину догађања.

Резолуција СБ УН дала је зелено светло западним земљама за вршење војних акција које морају окончати Гадафијеву владавину. Пошто је Европа у суштини поништила пуковникову легитимност, замрзла му рачуне и против Триполија увела санкције, остављање Гадафија на власти би – по јапанској терминологији, значило “изгубити образ”. Све оне приче о постојању компромитујућих докумената о руководиоцима ЕУ – због којих они наводно теже уништавању либијског вође, чине се једва нешто више од сплетки. Када би такви документи заиста постојали и били несумњиви са правне тачке гледишта, званични Триполи би их већ одавно доставио новинарима како би гласним скандалом омели гласање у СБ УН и компромитовали западне руководиоце који позивају на рат.

Нема разлога сумњи да се у европским престоницама налазе, или не људи искусни у политици, који се за љубав своје каријере не би повезали са изузетно непредвидљивим либијским пуковником. Добро је познато да је Гадафијев режим инвестирао капитале у европске фирме, па чак и у спортске клубове. Али – то није тајна.

Добро је познато да је Гадафијев режим инвестирао капитале у европске фирме, па чак и у спортске клубове. Али – то није тајна.

Изјаве које је прошле недеље изнео Гадафијев син о томе да је званични Триполи учествовао у финансирању изборне кампање француског председника Николаса Саркозија, нису ништа више од бајке намењене арапским улицама. Очигледно је да се ниједна озбиљна европска новина није упецала на такве оптужбе. У Европи, у којој ипак влада колико-толика финансијска транспарентност, такве оптужбе изгледају исувише невероватне. Мада – опет, теоретски узев, може испасти и да су се међу спонзорима

Наш пријатељ Иван Гадафи

Пише: Јевгеније Шестаков
субота, 19 март 2011 13:16

Саркозијеве председничке кампање могле наћи финансијске структуре са учешћем либијског капитала. Можда је Гадафијев син баш и желео да свету објави ове чињенице.

Чак и у случају да због техничких разлога, или због политичких несугласица резолуција СБ УН о Либији није била прихваћена – то не би ништа променило: свеједно би дошло до напада на Гадафијеве снаге. Либијски вођа је прешао црвену линију и тиме испровоцирао сурови одговор Запада.

Гадафијева победа над устаницима би значила да се на европској граници појавила држава која ће у Стари Свет лиферовати не само хиљаде илегалних имиграната, него и стотине терориста.

Гадафијева победа над устаницима би значила да се на европској граници појавила држава која ће у Стари Свет лиферовати не само хиљаде илегалних имиграната, него и стотине терориста. То би значило да би Запад био принуђен да под било каквим измишљеним изговором повуче донету резолуцију СБ УН у којој се говори и о формирању међународног суда за пуковника и чланове његова фамилије.

А, да не говоримо још и о судбини милијарди долара које припадају Гадафијевом клану, а замрзнуте су у европским и америчким банкама. Па – требало би те паре, и још уз извињења враћати главару Џамахирије. И сам Триполи је пре неколико дана износио сугестије о таквом току догађаја.

Резолуција СБ УН, прихваћена – у суштини из залета, значи само једно: Гадафи је коначно постао персона “нон грата” светске заједнице. Сада само неко чудо може спасити његов режим.

У арапским земљама, брзо су осетили одлучност Заада да докрајчи поглавара Џамахирије, баш онако како су пре тога Американци за само пар дана смрсили конце режиму Садама Хусеина. Монархистичким режимима многих од њих, либијски вођа је увек био кост у грлу. И- ето, данас им се пружила изузетна прилика да га под покровитељством резолуције УН докрајче.

Током гласања у СБ УН, неколико држава је било уздржано. Међу њима су Русија, Кина, Немачка, Индија и Бразил. А баш тим државама је пре само неколико дана Гадафи обећао вечито пријатељство и економске преференцијале. За узврат их је молио само за једно: да спасу његов режим. Нико се од њих није полакомио на ова, у брзини изнета обећања.

Разглабати о томе колико је пуковник Гадафи користан као поглавар Либије по Русију, или и Кину, колико би он оружја могао од нас купити, и колико јефтине нафте продати Пекингу, није само тек неморално. То би било исто као и бити пријатељ убице, док одлично знаш о злочинима које је извршио – а то само зато што издашно троши паре из лоповске касе. Ако би Русија следила овакву логику, и ако би сматрала да је она исправна – онда је Русија погрешила што није није поднела вето на резолуцију СБ УН.

Резолуција СБ УН, прихваћена – у суштини из залета, значи само једно: Гадафи је коначно постао персона “нон грата” светске заједнице. Сада само неко чудо може спасити његов режим.

За оне, који се плаше приближавању наше земље Западу, и који не верују да Европу и САД треба да прихватамо не као вечите непријатеље, него као партнере, вето Русије на резолуцију о Либији био би диван поклон. Али – у том случају би губитак репутације, а за њим би неизбежно уследили и економски губици, били толико велики, да их никакви будући уговори са Гадафијем не би могли надокнадити.

Даља догађања у Либији није тако тешко прорицати. По добијању “карт-бланш” за вршење војних операција, војне снаге међународне коалиције које се сада хитно формирају, почеће током викенда са бомбардовањима. То неће бити само бомбардовања аеродрома, него и против саме либијске војске – која, опет сходно резолуцији СБ УН представља опасност мирном становништву градова које контролише опозиција. Гадафијеве оклопне снаге ће у пустињи бити лак плен беспилотних летилица, а цела Либија - изванредни експериментални полигон најновијој војној техници Запада. То вам није Авганистан с његовим непрегледним планинчинама по којима се више година могу скривати талибани. Не треба сумњати у то да ће први удари уследити већ у петак. Операција за принуду Гадафија на мир је већ унапред испланирана – током оне недеље која је претходила гласању у СБ УН. А- пуковникова судбина је више него јасна. Неће он доживети суђење.

Наш пријатељ Иван Гадафи

Пише: Јевгеније Шестаков
субота, 19 март 2011 13:16

Превод са руског **Василије Клефтакис**